

ficerede ligningsarbejde. Det er her, personale mangelen især gør sig gældende.

Behovet for kvalificeret personale bliver i øvrigt ikke mindre, efterhånden som flere og flere små kommuner sluttet sammen til storkommuner med et egentligt kontorapparat. Disse kommunesammenlægninger vil utvivlsomt kunne bidrage til en styrkelse af ligningseffektiviteten.

Det er imidlertid ikke nok at styrke ligningsapparatet. De *kontrolbeføjelser*, som skattemyndighederne har i dag, og som findes i kontrolloven, er ikke tilstrækkelige.

I tidens løb er der ganske vist foretaget en del ændringer og tilføjelser til kontrolloven, men det er mit indtryk, at der endnu mangler en del i, at den adgang til kontrol af skatteydernes indkomster og formuer, som loven giver skattemyndighederne, kan siges at være tilfredsstillende. Heri er jeg blevet bestyrket ved samtaler, jeg har haft med folk, der har med det praktiske skatteligningsarbejde at gøre.

Med nærværende lovforslag foreslås derfor kontrolloven ændret, således at der gives de skattelignende myndigheder bedre muligheder for at gennemføre ligningsarbejdet på en måde, der opfylder de krav om lighed for loven, som i dag rejses med voksende styrke i befolkningen. Fra lønmodtagerside gøres det således ofte gældende, at den nøje kontrol, lønmodtagerne er underkastet ved, at arbejdsgiverne skal indsende lønoplysninger til de skattelignende myndigheder, gør det rimeligt, at de erhvervsdrivendes indkomster bliver kontrolleret mere effektivt, end tilfældet er i dag.“

Ved 1. behandlingen fandt *Egon Jensen* (S), at lovforslaget var et betydeligt skridt mod en mere effektiv og retfærdig ligning. Han hilste i øvrigt med tilfredshed finansministerens initiativ til forhandling med de kommunale organisationer og skatteforeninger om uddannelsen af ligningspersonalet.

På venstres vegne udtalte *Foged*, at han kunne tiltræde enhver form for *rimelig kontrol*, men at lovforslaget indeholdt bestemmelser om sådanne former for kontrol, som efter hans opfattelse ikke kunne anses for rimelige. Dette gjaldt navnlig de foreslåede regler om adgangen til — eventuelt med politiets bistand — at foretage *stikprøvevis eftersyn* på stedet. Det var et spørgsmål, om denne bestemmelse var i overensstemmelse med grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed.

Som ordfører for det konservative folkeparti kunne *Hagen Hagensen* ikke umiddelbart tiltræde de bestemmelser i lovforslaget, som gav finansministeren *blankofuldmagt* til at fastsætte bestemmelser vedrørende borgernes pligter til at give oplysninger. Heller ikke han kunne umiddelbart tiltræde, at *undersøgelser på stedet* skulle kunne foretages, uden at der ved behandlingen af den pågældendes skatte-sag var fremkommet forhold, som gav rimelig grund dertil.